

EL DAVANTAL DE

E

m sorprèn que hagin passat gairebé desapercebudes unes declaracions del president del govern espanyol que a mi em semblen sensacionals. Potser és culpa meva, qui sap si no he estat prou atent, però no he sabut veure els comentaris que n'esperava.

El senyor Felipe González va dir a principis de l'actual mes de febrer que la realitat ens demostra que les economies socialistes no funcionen, perquè el sistema és ineficient. Va fer aquesta declaració a Caracas, davant d'un grup de periodistes, tot afegint-hi que els casos de Cuba i de Nicaragua posen en evidència que s'ha produït un fracàs en l'organització. "Aquests països socialistes", digué, "es veuen

afectats per la crisi econòmica internacional, però a més perquè el sistema és ineficaz".

Aquestes paraules, pronunciades per un líder socialista que ha assolit el poder per al seu partit, amb majoria absoluta al Parlament, les considero molt reveladores: ajudarien a explicar el desacord entre el PSOE i els sindicats.

Pocs dies després, el ministre de Cultura del govern central, que en un passat recent fou un comunista notori, va donar una conferència a Barcelona que també seria digna de figurar en una antologia de l'embull. El senyor Jorge Semprún digué que "el fracàs del projecte de revolució comunista és el fet fonamental del segle XX." I afegí: "Fins i tot la societat soviètica està canviant i actual-

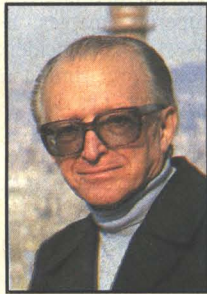
ment, si algú legis —sense saber de qui és— un discurs d'Aleksandr Yakovlev, responsable de Propaganda de l'URSS, el confondria amb un de Boyer o de qualsevol altre socialista d'extrema dreta."

Socialistes d'extrema dreta... Suposo que la ressenya divulgada per un diari barceloní transcriu fidelment el que va dir el ministre. I, si és així, em ve a la memòria una frase en castellà que tracta de definir les situacions de forta confusió, qualificant-les de *barullo mental progresivo*. La trobo tan eloqüent que l'he feta servir més d'una vegada.

Es oportú, per acabar d'il·lustrar el tema, de referir-nos a l'ex-comunista històric Ramón Tamames, ingressat de fa poc al CDS d'Adolfo Suárez, tot afirmant que el pas al seu nou partit "no li ha caigut del cel, sinó que entrava dins la lògica." En aquest cas, caldria revisar amb urgència el concepte que hem tingut fins ara de la lògica.

Alhora amb aquests dobles salts mortals (amb els ulls tapats i de trapezi a trapezi), en un hipotètic circ de les esquerres, el món capitalista també ofereix unes exhibicions que fan perdre l'alè. El seu model més poderós, els Estats Units, tentineja. Al costat d'un endeutament fabulós, els augmenta l'atur més enllà dels límits que tenien previstos, i un dels seus economistes prestigiosos ha advertit que és imprescindible una fortíssima devaluació del dòlar enfront del marc alemany i del ien japonès. Qui ens ho havia de dir!

Tot convida a creure que els esquemes tradicionals han fet fallida i no s'encerta a trobar-ne de nous per substituir-los. Es prova de sobreviure a base d'idees que tenen l'aire d'haver esgotat el seu cicle. Hi ha una pugna general per assolir el poder (això, sobretot), però la imaginació és rigorosament exclosa com a element imprescindible per ascendir amb l'eficàcia requerida.

El joc de la gallina cega

3

P E R E C A L D E R S